

vn̄de est compositum *αὐτόφωρος*, & *κατέφωρος* fur manifestus, atque in furto ipso deprehensus. Hęc tamen ad alia transferuntur, vt sit *αὐτόφωρος*, qui in aliquo maleficio deprehenditur, sit in adulterio, homicidio, aliόve quouis flagitio. Propterea furem manifestarium vocant nō solūm *αὐτόφωρον*, sed *κλέπτεον αὐτόφωρον*. Hinc non est aliud *αὐτόφωρος* quāμ *κατέληφθεὶς, εὔρεθεὶς*, deprehensus, inuentus & interceptus. Ab hoc nomine fit aduerbium *ἐπαυτοφώρῳ* idem significans quod *φανερῶς* manifestē. Legas etiam, vt hic, ἐπ' αὐτοφώρῳ diductis dictionibus, cuius generis illa sunt Latinorum, ē diuerso, in primis, ad postremum, quę sonant, diuersē, primūm, postremō. *δεινὰ*, iniusta, non toleranda. *δρᾶντε*, facientes, pro infinitiuo *δρᾶν*, admittere, designare, patrare. *εἰλημηχύνω*. Duale participium: *λαμβάνω* præter commune perfectum *λέληθα*, Atticum facit *εἰληθα*. Qua de re in nostris Hebdomadibus. Penia non putat Chremylum & Blepsidemum dignos qui loquātur, vt qui deprehensi sint Plutum eō ducere ad *Æsculapium*, quod Plutus sua cæcitate liberetur, quod facinus Penia pro odiosissimo habet, & sceleratissimo.

Σχόλια. *Τίλοιδορεῖ.*] τὸλοιδορέμα παθητικῶς, δοτικῆσυντάσσεται, ενεργητικῶς δὲ αἰτιατικῆ, εἰ καὶ τινες ἀγνοοῦντες λοιδορεῖς ἐνταῦθα γράψουσιν τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσελθεῖσιν σωμαπτοντες.

GERARDVS. *λοιδορεῖς.*] Incertum an datiuus ἡμῖν ad *λοιδορεῖς*, an ad *προσελθεῖσιν* referatur. Græcus interpres, ad *λοιδορεῖς* (vel vt ipse Atticē legit, ad *λοιδορεῖ*, quod est ἀλοιδορέωμαι) putat referendum. Id quod si probandum, *προσελθεῖσιν* participium vacabit, aut certē constructio est, quam

A Latini imitantur hoc modo: *Siccine me venis iniuria affectum? Cur me venis cæsum? pro solis verbis, siccine afficis? cur cædis?* ἐδ' ἐν. *κτ'*, in nullo, nulla in re. ὦ. hic vim habet exclamandi. *πειραμύρω*, participium ἀπειράωμαι. τί οὐδ'; Antē τί, & antē *ἔτο*, præpositio *κτ'* intelligenda, *κτ' τί*; in quo, *κτ' ἔτο*, in hac re. i. in reddendo visu Pluto, *εἰ πᾶσιν*, si communi omnium bono, videntur nō modo excusatione, sed & fauore digni, qui aliquid non suo tantūm, sed publico cōmodo molliuntur. *ἐξεύροιθ'* pro *ἐξεύροιτε*, quod iunctum cum *ἀν* vim habet potētialem: quid excogitatis. i. excogitare & cōminisci possetis? ὅ, τι, pro simplici; τί; Suspensum habet auditorem, quod subiūcturus sit aliquid præter expectationem. *Ελλάδος.*] Ab Hellene Deucalionis filio, Græcia est Hellas appellata, & Hellenes, Græci. *ἔμ'*. Intercipit stomachosē verba Chremyli: cūm enim dixit, *πρῶτον*, de Penia videbatur mala dicturus quāμ plurima. ὅ, τι, & hic proferet *ἄλλοδὲσον* aliquid.

Σχόλια. *Δρᾶν μέλλοντες.*] ἀντὶ *ἔ* εἰ μέλλοντες ἐκαλεῖν σε ἑπιλαθοίμεθα. μέγα κἀκὸν πρᾶτ' ὀμνυ τότ' εἰ *ἔτο* δρᾶν μέλλοντες, τὸ ἐκαλεῖν σε, ἑπιλαθοίμεθα. ἄλλως, ἐκ *ἄλλοδὲσον* εἴρηκεν. ὡς φησι *δράσ' ἀμύ κἀκὸν ἀντὶ καλόν, ἢ εἰμὴ ἢ δόσ' οἰεῖσες*.

GERARDVS. *Μέλλοντες.*] Si nos qui facturi sumus τούτο hoc, id est, qui eiecturi te hinc sumus, *ἑπιλαθοίμεθα*, oblitifuerimus nostri incæpti: *ἑπιλαθοίμεθα* scilicet *δρᾶν τούτο*. D Est *ἑπιλαθοίμεθα* optatiui indefinitum β. ab *ἑπιλανθάνωμαι* verbo *ἄμνησιν*. *πρὸς τούτου*, de hac re, dignāne sim quæ expellat, & an ex vestro, atque aliorum vſu fuerit, oculos Pluto restitui.

Πε. Καὶ μὲν πρὸς τούτου σφᾶν ἐθέλω δουῶν λόγον
 Τὸ πρῶτον αὐτῆ' καὶ μὲν δ' ἀποφῆνω, μόνιν
 Ἀγαθῶν ἀπάντων οὐσαν ἀπᾶν ἐμὲ
 Ὑμῖν, δ' ἐμὲ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ ἢ μὴ,
 Ποιεῖτον ἤδη τῆθ', ὅ, τι γ' αὐτῶν δοκῆ.
 Χρ. Τὰ π' οὐ τολμᾶς, ὦ μισαροῦσσι, λέγειν;
 Πε. Καὶ σὺ γε διδάσκου· πάνυ γ' οἶμαι ῥα-
 δῖως
 Ἀπανθ' ὀμμερταίνοντα σ' ἄπο δέξειν ἐγώ·

PA. *Atqui ego rationē de hac re vobis reddere Volo, & demonstrare hoc loco, quod sola ego*
 E *Vobis bonorum quorumcunque causa sum: Neque alius, quāμ mei vnius beneficio, Vos hanc vitam degatis: sin minus: agite, Vt vultis: & de me pro lubitu statuite.*
 CH. *Hocine tu dicere audes impuriſſimas?*
 PA. *Modo tu doceri te sinas. Confido ego Perfacile mihi fore, vt commonſtrem, te procul A via aberrare, si tu iustos diuises*

Σχόλια. *Τὸ πρῶτον αὐτῆ'*] τὸ αὐτῆ' ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ *ἔ* ἐνταῦθα. ἢ *σώαπτε* πρὸς τούτου, ἢ ἢ πρὸς αὐτῆ' τότε, ἐκ *ἄλλοδὲσον* τὸ αὐτό.

GERARDVS. *Τὸ πρῶτον,*] pro *πρῶτον*, abundante articulo, primūm antē quāμ me proſcribendam esse vobis persuadeatis. *Αὐτῆ'*,] pronomen esse potest quod cum τούτου iungatur, sic, πρὸς τούτου αὐτῆ'. Sed præstat sit aduerbium loci: hęc antē quāμ hinc digrediar, ne putetis me multum laborasse in exquirendis rationibus, quibus vestra dicta refellam. *Καὶ γ'* καὶ γὰρ, & si. *ἀποφῆνω*, subiunctiuum ab *ἀποφῆνω*.

Σχόλια. *Οὐδ' ἀνείπων ἐμὲ.*] ἴσον ὅτι ἢ ἀπ' ἑκὸς ἔλλειψις ἦτοι ἐν ἀρχῇ γίνεται ὡς τὸ ὅπως μὴ ποιήσης τόδε. νοουμῆμου ἐξωθεν τοῦ σκόπει. ἢ ἐν πρὸ τέλει ὡς ἔχει τὸ ἐν νεφέλῃς. τὸ δὲ μὴ κωλύω οἶκον ἐλθεῖν

ἐμὲ τὸν κακοδαιμόν' ἔχοντα. κακῆ γ' νοῦται ἐξωθεν τὸ οὐ σκαμνόν; ἢ ἐν τῇ μέσῃ ὡς τὸ παρ' Ὀμήρου. Ἄλλ' εἰ μὲν δ' ὄβουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, λείπει γ' τὸ παύσθαι ἢ ἰσχυράσω. καὶ Θουκυδίδης κατὰ τὰς τῶν τρίτου τῆς συγγραφῆς. καὶ εἰ μὲν συμβῆ ἢ πῆρα. εἰ δὲ μὴ Μιτυληναίοις εἰσπεῖν ταῦς το *ἄλλοδὲσον* καὶ τέχνη καθελεῖν. τὸ δὲ σῆμα καλεῖται ἀναναπόστοτον. ὦ καὶ νῦν Ἀεῖσφοφάνης ἐρχέτο. οὐ γ' δ' ἀποδεδωκε πῶσιν σῶσθαι ἐνταῦθα. ἔολες γ' εἰσπεῖν, καὶ μὲν δ' ἀποφῆνω μόνιν ἐμὲ ἀγαθῶν ἔσαν αἰτίαν, ἔατα. εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτον ὅ, τι ἀν' ὑμῖν δοκῆ.

GERARDVS. *Οὐδ' ἀνείπων,*] vt ζῶντας, ζῆντες δὲ μὴ. Schema est, quod vocant *ἀναπόστολον*. suspenditur enim & imperfecta relinquitur quæ præcedit oratio. Et si, inquit, aperte indicato